

368L0221

Αριθ. Ν 115/14

Επίσημη Έφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

18. 5. 68

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 30ής Απριλίου 1968****περί θεσπίσεως κοινής μεθόδου υπολογισμού των μέσων συντελεστών που προβλέπονται
στο άρθρο 97 της συνθήκης**

(68/221/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τὰ άρθρα 99 και 100,

τήν απόφαση της 21ης Ιουνίου 1980 ή όποία ελήφθη από τούς αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των Κρατών μελών που συνήλθαν στό πλαίσιο του Συμβουλίου,

τήν πρόταση της Έπιτροπής,

τή γνώμη της Συνελεύσεως (1),

τή γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής (2),

Έκτιμώντας:

ότι από της έναρξεως της ισχύος της συνθήκης, ό καθορισμός των μέσων συντελεστών που προβλέπονται στό άρθρο 97 πρός αντιμετώπιση της επιβαρύνσεως που αντιστοιχεί πρός τούς φόρους κύκλου εργασιών, οι όποιοι εισπράττονται κατά τό σωρευτικό και επαναληπτικό σύστημα, προκαλεί συνεχώς δυσχέρειες οι όποιες έχουν επιπτώσεις επί της καλής λειτουργίας της κοινής αγοράς και ότι αυτό τό δυσμενές αποτέλεσμα αυξάνεται στό μέτρο που καταργούνται οι δασμοί έντός της Κοινότητας

ότι οι διενεργούμενες αναπροσαρμογές των αντισταθμιστικών φορολογικών επιβαρύνσεων και των επιτροφών θά πρέπει να έχουν ως σκοπό την εξασφάλιση καλύτερης φορολογικής ουδετερότητας των σημερινών σωρευτικών και επαναληπτικών συστημάτων φόρων κύκλου εργασιών κατά τις διεθνείς συναλλαγές, και να επιτρέψουν τή μετάβαση στό κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες· ότι εν προκειμένω, οι αναπρο-

σαρμογές αυτές ανταποκρίνονται πρός τὰ κριτήρια που έγιναν δεκτά από τήν απόφαση της 21ης Ιουνίου 1960 ή όποία ελήφθη από τούς αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των Κρατών μελών που συνήλθαν στό πλαίσιο του Συμβουλίου·

ότι οι ανωτέρω αναφερθείσες δυσχέρειες προκύπτουν ιδίως από τις διαφορές που ύφίστανται μεταξύ των χρησιμοποιουμένων από τὰ Κράτη μέλη μεθόδων για τόν υπολογισμό αυτών των συντελεστών·

ότι είναι πρός τό συμφέρον της κοινής αγοράς να έναρμονισθούν, για τήν περίοδο που εκτείνεται ως τήν εισαγωγή σε όλα τὰ Κράτη μέλη του φόρου προστιθεμένης αξίας, αυτές οι διαφορετικές μέθοδοι, με τήν υιοθέτηση κοινών και μέσων κανόνων υπολογισμού, οι όποιοι εξασφαλίζουν τήν τήρηση των τιθεμένων όριων από τό άρθρο 97 της συνθήκης και επιτρέπουν τόν έλεγχο των μέσων συντελεστών που επιτυγχάνονται κατ' αυτόν τόν τρόπο·

ότι προκειμένου να ληφθούν υπόψη στό μέτρο του δυνατού οι πραγματικές συνθήκες παραγωγής, τόσο των προϊόντων όσο και των ομάδων προϊόντων, οι κανόνες αυτοί πρέπει να προβλέπουν στάθμιση των φορολογικών επιβαρύνσεων·

ότι οι κανόνες αυτοί πρέπει να παρέχουν στα Κράτη μέλη τήν ευχέρεια να προσφεύγουν σε όρισμένες κατ' αποκοπήν εκτιμήσεις·

ότι πρέπει να εξουσιοδοτηθεί ή Έπιτροπή να διευκρινίσει με οδηγίες, θεσπιζόμενες κατόπιν διαβουλεύσεως με τὰ Κράτη μέλη, τις λεπτομέρειες εφαρμογής της κοινής μεθόδου υπολογισμού·

ότι για να διευκολυνθεί ή Έπιτροπή στό έργο της να επιβλέπει τήν τήρηση των όριων που καθορίζονται για τούς μέσους συντελεστές, έχει σημασία να προβλεφθεί ότι τὰ Κράτη μέλη υποβάλλουν με δική τους πρωτοβουλία στην Έπιτροπή τούς υπολογισμούς που καταρτίζουν σύμφωνα με τήν κοινή μέθοδο πριν από κάθε εισαγωγή ή τροποποίηση μέσου συντελεστή,

(1) ΕΕ αριθ. Α 10 της 14. 2. 1968, σ. 4.

(2) ΕΕ αριθ. 317 της 28. 12. 1967, σ. 9.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 4

Ἄρθρο 1

1. Ὄταν, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 97 τῆς συνθήκης, ἕνα Κράτος μέλος θεσπίζει ἢ τροποποιεῖ ἕνα μέσο συντελεστή γιὰ νά ἀντισταθμίσει, κατὰ τὴν εἰσαγωγή ἢ ἐξαγωγή, τοὺς φόρους κύκλου ἐργασιῶν μέ τοὺς ὁποίους ἐπιβαρύνει ἄμεσα ἢ ἔμμεσα τὴν κατασκευὴ ἑνὸς προϊόντος ἢ ὁμάδος προϊόντων, ὁ συντελεστής αὐτὸς θά ὑπολογίζεται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς παρούσης ὁδηγίας καί ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τίς πραγματικὲς συνθήκες παραγωγῆς.

2. Οἱ διατάξεις τῆς παρούσης ὁδηγίας δέν ἐφαρμόζονται:

- στοὺς μέσους συντελεστὲς πού ὑφίστανται κατὰ τὴν ἔναρξη τῆς ἰσχύος τῆς, ἀκόμη καί ἂν λαμβάνονται γιὰ τὸν ὑπολογισμό τῆς προγενέστερης φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6,
- στίς προσαρμογές τῶν μέσων συντελεστῶν πού προκύπτουν ἀπλῶς ἀπὸ μιά γενικὴ τροποποίησιν τῶν συντελεστῶν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

Ἄρθρο 2

1. Ἡ μέση φορολογικὴ ἐπιβάρυνση ἑνὸς προϊόντος ἰσοῦται πρὸς τὸν σταθμικὸ μέσο ὄρο τῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων τοῦ προϊόντος κατὰ τίς διαφορὲς ἀντιπροσωπευτικὲς φάσεις τῆς παραγωγῆς του, οἱ ὁποῖες καθορίζονται σέ κάθε στάδιο σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 ἕως 6. Ἡ στάθμιση διενεργεῖται ἀναλόγως τῆς σημασίας κάθε σταδίου στὴν ὀλική παραγωγή τοῦ προϊόντος.

2. Ἡ μέση φορολογικὴ ἐπιβάρυνση ὁμάδος προϊόντων ἰσοῦται πρὸς τὸν σταθμικὸ μέσο ὄρο τῶν μέσων φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν προϊόντων τῆς ὁμάδος. Τὸ μέγεθος τῆς ὁμάδος τῶν προϊόντων καθορίζει τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν προϊόντων πού πρέπει νά ληφθοῦν ὑπόψη. Γιὰ κάθε ἀντιπροσωπευτικὸ προϊόν, ἡ μέση φορολογικὴ ἐπιβάρυνση ὑπολογίζεται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς παραγράφου 1. Ἡ στάθμιση διενεργεῖται σέ συνάρτηση μέ τὴ σημασία τῶν προϊόντων πού ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ κάθε ἀντιπροσωπευτικὸ προϊόν στὴν ὀλικὴ παραγωγή τῆς ὁμάδος προϊόντων.

Ἄρθρο 3

Γιὰ τὸν ὑπολογισμό τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἑνὸς προϊόντος στὸ τελευταῖο στάδιο τῆς παραγωγῆς του δύναται νά ληφθοῦν ὑπόψη οἱ φορολογικὲς ἐπιβαρύνσεις ὄλων τῶν στοιχείων τῆς τιμῆς κόστους.

1. Γιὰ τὸν ὑπολογισμό τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϊόντος στὸ προτελευταῖο στάδιο δύναται νά ληφθοῦν ὑπόψη οἱ ἐπιβαρύνσεις, στὸ στάδιο αὐτὸ, τῶν πρώτων ὑλῶν, τῶν ἡμι-ετοιμῶν προϊόντων καί τῶν ἐτοιμῶν προϊόντων πού ὑπεισέρχονται στίς πρώτες ὕλες, στὰ ἡμι-έτοιμα προϊόντα ἢ στὰ έτοιμα προϊόντα πού ἐλήφθησαν ὑπόψη στὸ τελευταῖο στάδιο καθὼς καί σέ κάθε ἄλλον παράγοντα ἢ στοιχείο πού λαμβάνεται ὑπόψη στὸ τελευταῖο στάδιο, ἂν ἀντιπροσωπεύει στὸ στάδιο αὐτὸ τὸ 3 % τοὐλάχιστον τῆς τιμῆς πωλήσεως χωρὶς τὸ φόρο τοῦ τελικοῦ προϊόντος.

2. Γιὰ τὸν ὑπολογισμό τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϊόντος στὰ λοιπὰ στάδια δύναται νά ληφθοῦν ὑπόψη οἱ ἐπιβαρύνσεις, σέ κάθε ἕνα ἀπὸ τὰ στάδια αὐτά, τῶν πρώτων ὑλῶν, τῶν ἡμι-ετοιμῶν προϊόντων καί τῶν ἐτοιμῶν προϊόντων πού προορίζονται νά χρησιμοποιηθοῦν στὴν κατασκευὴ μιᾶς πρώτης ὕλης, ἑνὸς ἡμι-ετοιμοῦ προϊόντος ἢ ἑνὸς ἐτοιμοῦ προϊόντος πού λαμβάνεται ὑπόψη στὸ τελευταῖο στάδιο.

Ἄρθρο 5

1. Ἄν γιὰ ἕναν παράγοντα ἢ στοιχείο πού λαμβάνεται ὑπόψη σέ ὁποιοδήποτε στάδιο ἢ φορολογικὴ ἐπιβάρυνση στὰ προηγούμενα στάδια δέν ὑπολογίζεται σύμφωνα μέ τοὺς κανόνες τοῦ ἄρθρου 4, ἡ ἐπιβάρυνση τοῦ παράγοντος αὐτοῦ ἢ τοῦ στοιχείου αὐτοῦ δύναται νά προσαυξάνεται κατ' ἀποκοπὴν κατὰ 50 %. Ἐν τούτοις, ἂν τὸ ποσοῦ τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἐπὶ τοῦ παράγοντος ἢ τοῦ στοιχείου αὐτοῦ προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ ἑνὸς εἰδικοῦ συντελεστή, θά πρέπει γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ κατ' ἀποκοπὴν ὑπολογισμοῦ τὸ ποσοῦ αὐτὸ νά ἐπανυπολογισθεῖ βάσει τοῦ γενικοῦ συντελεστή τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν. Ἄν αὐτὸς ὁ εἰδικὸς συντελεστής καλύπτει ἕνα ἢ περισσότερα προγενέστερα στάδια, ἡ ἐπιβάρυνση πού προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ αὐτοῦ τοῦ συντελεστή δέν δύναται νά προσαυξάνεται κατ' ἀποκοπὴν.

2. Ἡ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ὑπολογιζόμενη ἐπιβάρυνση γιὰ τὰ προγενέστερα στάδια δέν δύναται νά υπερβεῖ τὴν ἐπιβάρυνση πού θά ἦταν δυνατό νά προκύψει ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ ἐπὶ τοῦ παράγοντος ἢ τοῦ στοιχείου αὐτοῦ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 4 καί 6.

Ἄρθρο 6

Ἄν γιὰ ἕναν παράγοντα ἢ στοιχείο πού ἐλήφθη ὑπόψη σέ ὁποιοδήποτε στάδιο ὑφίσταται ἤδη ἕνας μέσος συντελεστής, ὁ συντελεστής αὐτὸς δύναται νά ληφθεῖ ἐκ νέου ὑπόψη γιὰ τὸν ὑπολογισμό τῆς προηγούμενης φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἐπὶ τοῦ παράγοντος ἢ στοιχείου αὐτοῦ, στὸ μέτρο πού εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸ ἄρθρο 97. Ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ τοῦ συντελεστή εἶναι ὑποχρεωτικὴ ὅταν δικαιολογεῖται σύμφωνα μέ τοὺς ὑπολογισμοὺς πού ὑποβάλλονται στὴν Ἐπιτροπὴ κατὰ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10.

Ἄρθρο 7

1. Ὄταν, Κράτος μέλος, γιά ἓνα προϊόν ἢ μία ομάδα προϊόντων, ἀπέχει ἀπό τό νά ὑπολογίσει τή μέση φορολογική ἐπιβάρυνση σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 2 ἕως 6, ἡ ἐπιβάρυνση αὐτή δύναται νά ἐκτιμηθεῖ κατ' ἀποκοπήν ὡς ποσό τό ὁποῖο ἀντιστοιχεῖ πρὸς 100 %, 75 %, 50 % ἢ 30 % τοῦ γενικοῦ συντελεστοῦ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, ἀναλόγως ἂν οἱ παράγοντες καί τά στοιχεία τοῦ προϊόντος ἢ τῆς ομάδος τῶν προϊόντων πού δύναται νά ληφθοῦν ὑπόψη στό τελευταῖο στάδιο καί πού ὑπόκεινται στόν κανονικό συντελεστή ἢ τόν αὐξημένο συντελεστή τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἀντιπροσωπεύουν ἀντιστοίχως 65 %, 50 %, 35 % ἢ λιγότερο ἀπό 35 % τῆς τιμῆς πωλήσεως ἄνευ φόρων τοῦ προϊόντος ἢ τῆς ομάδος προϊόντων.

2. Ἡ κατ' αὐτόν τόν τρόπο ἐκτιμώμενη ἐπιβάρυνση δέν δύναται νά ὑπερβεῖ τή μέση φορολογική ἐπιβάρυνση πού θά ἦταν δυνατό νά προκύψει ἀπό τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 2, 3, 4 καί 6.

Ἄρθρο 8

Οἱ μέσοι συντελεστῆς στρογγυλοποιοῦνται στήν ἄνωτερη ἢ κατώτερη μισή μονάδα, ἀναλόγως ἂν τό δεκαδικό κλάσμα τοῦ ἐπιτευχθέντος συντελεστοῦ ἀνέρχεται ἢ μή σέ 0,75 ἢ 0,85.

Ἄρθρο 9

Μετά ἀπό διαβούλευση τῶν Κρατῶν μελῶν, ἡ Ἐπιτροπή, ἂν εἶναι ἀναγκαῖο, θεσπίζει μέ ὁδηγίες τίς λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 1 ἕως 8.

Ἄρθρο 10

1. Ὄταν Κράτος μέλος σχεδιάζει τή θέσπιση ἢ τήν τροποποίηση ἑνός μέσου συντελεστοῦ, ὑποβάλλει στήν Ἐπιτροπή τόν ὑπολογισμό τῆς μέσης φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως πού καθορίζει σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἕως 8.

2. Ὄταν ἡ Ἐπιτροπή κρίνει ὅτι ὁ κατ' ἀποκοπήν καθορισμός τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 5 ἢ τό ἄρθρο 7 ὑπερβαίνει τά ὄρια πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 2 τῶν ἄρθρων αὐτῶν, τό Κράτος μέλος ὑποβάλλει στήν Ἐπιτροπή, κατόπιν αἰτήσεώς της, τόν ὑπολογισμό τῆς ἐπιβαρύνσεως αὐτῆς πού καθορίσθηκε σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 2, 3, 4 καί 6.

Ἄρθρο 11

Τά Κράτη μέλη μεριμνοῦν γιά τή γνωστοποίηση στήν Ἐπιτροπή τοῦ κειμένου τῶν βασικῶν διατάξεων τοῦ ἐσωτερικοῦ δικαίου πού υἱοθετοῦν μεταγενέστερα στόν τομέα πού διέπεται ἀπό τήν παρούσα ὁδηγία.

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἐγινε στό Λουξεμβούργο, στίς 30 Ἀπριλίου 1968.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

M. COUVE de MURVILLE